

Teleki Levente

Százéves történet

Könyörületlen:
első világháború –
keser' vérengzés.
Ölt sorsdöntő kényszerből
gyerekember nagyapám.

Az eszem töpreng
gomolygó sejtéseken –
megférek eleimmel.

Hajításnyira,
szorító peremen túl
Isten tenyerén
az elfeledett kegyhely
omló szentélyünk, Aracs.

Nincstelen tájon
réges-régi lüktetés –
sóhaj és fohász.

A napsugártól
ellenszolgáltatást kap
képem: A három mag.

Hold

Fák, tetők fölött
telihold szürkületben,
tompá körvonal
Szilárd mozdulatlan
a zord úrnek látszata

Vakrémületben
tudat szakad a testtől,
vadul ráng a hús -
S a meredt, holt csendben
csak két perc virradatig

Benéz hozzám a
földrengő, körös-körül
észvesztő téboly!

keserves vérem -
tartózkodás mellett is
tevékeny anyag

Lehet, nem hiszed:
ez az isteni ihlet –
az ember lépked.

hit

előtte semmi
most vastagszik a bőrünk-
utánad semmi

Salamon király költésének sorát Teleki Levente alázatosan folytatja:

„Orrod mint a Libanon tornya amely
Damaszkusz felé néz”
Mit fogékony ajkaim közé
mindvégig bódultan veszek én,
s átküldöm rajta velőmnek
nyögdecseled remegését.

Merénylet, Genf 1898

„Mi történt velem”
anarchisták dőfése
az útravaló.
Végső megilletődés:
roppant méltánytalan juss.

Késel? elmaradsz?
közelíthetetlen vagy?
felfoghatatlan!
Valós mentség gyümölcse:
elodázott nász és kéj.

Arab feleség

Éles körvonal-
még napszentület előtt:
érkezel? várlak!

Mint gyermekeddel,
legyél velem elnézőbb-
arab feleség!

Összepakoltál?
Indulunk valahová?
Égtájak felé!

Testeckéd hevét
derekammal nem érzem-
Bajos éjszaka

Dalmát hajnalban
könnyű éjszakai köd –
Ráérős oszlás

keserves vérem –
tartózkodás mellett is tevékeny anyag

Szeretők

Féltett gyengédség
átlátszó lepel alatt.
Bujkál az izzás.
Földrengő tombolással
ölelkezünk. Titokban?

